

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Dąbrowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 listopada 2008 r.,
skargi E. R.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu
Rejonowego w S. z dnia 25 maja 2006 r., sygn. akt XV Co (...)

wydanego w sprawie z wniosku wierzyciela Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego
w S.

przeciwko dłużnikowi E. R.

o wyjawienie majątku,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 25 maja 2006 r. Sąd Rejonowy w S. nakazał dłużnikowi E. R. złożenie wykazu majątku z wymienieniem rzeczy i miejsca gdzie się znajdują, przypadających mu wierzytelności i innych praw majątkowych oraz przyrzeczeniu, że złożony przez niego wykaz majątku jest prawdziwy i zupełny. Postanowienie to uprawomocniło się bez zaskarżenia.

W skardze o stwierdzenie niezgodności powyższego orzeczenia z prawem dłużnik E. R. podniósł, że orzeczenie to jest niezgodne z przepisami art. 913 i 914 k.p.c. w zw. z art. 71 § 3 ustawy o postępowaniu administracyjnym w administracji w zw. z art. 784 k.p.c., 776 k.p.c., art. 777 pkt 3 k.p.c. Jego zdaniem zaskarżone orzeczenie narusza zarówno podstawowe zasady porządku prawnego, jak i konstytucyjne zasady porządku prawnego. Dłużnik podniósł także, że w wyniku wydania orzeczenia poniósł znaczną i

wymierną szkodę majątkową. Nie może zaciągnąć kredytu, otrzymać zamówienia publicznego i korzystać w pełni ze swoich praw. Wskutek wadliwego orzeczenia został wpisany do rejestru dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego. Dłużnik nie był świadomy swoich praw i skutków niezaskarżenia orzeczenia. W sprawie zachodzi wyjątkowy wypadek, gdyż doszło do wyjątkowo rażącego naruszenia przepisów prawa powodującego uszczerbek majątkowy znacznej wartości i brak widoków na polepszenie sytuacji prawnej dłużnika przejawiającej się w wieloletnim niesłusznym figurowaniu w rejestrze dłużników niewypłacalnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna między innymi zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy. Skarżący nie tylko nie uprawdopodobnił poniesienia szkody, ale nawet nie wyartykułował jej wysokości, mimo stwierdzenia, że jest ona znaczna i wymierna. Podniesione jako uprawdopodobnienie szkody majątkowej okoliczności, niemożności zaciągnięcia kredytu, otrzymania zamówienia publicznego, wpis do rejestru dłużników niewypłacalnych mogą spowodować szkodę majątkową, ale nie są z nią równoznaczne. Skarżący nie wskazał, aby z powodu zaskarżonego orzeczenia odmówiono mu konkretnego kredytu czy nie otrzymał konkretnego zamówienia publicznego i jaką na skutek tego poniósł szkodę majątkową. Zatem, uznać należy, że skarga nie spełnia wymagania określonego w art. 424 § 1 pkt 4 k.p.c.

Z powyższego względu skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.